

УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЮ ВЛАСНІСТЮ В РІЗНИХ КРАЇНАХ СВІТУ

Білогривенко К.Р., гр. ТЕМ-16

Науковий керівник – канд. техн. наук, доц. **І.В. Золотухіна**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сучасний розвиток світової економіки характеризується кардинальними змінами у визначенні напрямів економічного прогресу. Основні акценти сьогодні переміщуються на прискорений інноваційний розвиток, перехід до стратегії, що базується на знаннях та інтелекті. Основу такого розвитку становлять інтелектуальні надбання нації, наукові досягнення, процеси перетворення результатів творчої діяльності у виробництво матеріальних та духовних благ.

У світі існують три основні моделі управління інтелектуальною власністю: 1. Модель «чотири в одному», згідно з якою патентами, промисловими зразками, товарними знаками і авторським правом управляє один адміністративний орган. Цю модель застосовують приблизно 40% з 192 держав-членів Всесвітньої організації інтелектуальної власності, в тому числі Канада, Російська Федерація, Сполучене Королівство та Україна. 2. Модель «три в одному», згідно з якою патентами, промисловими зразками і товарними знаками керує один орган, а авторським правом – інший орган. Ця модель прийнята приблизно в половині держав-членів Всесвітньої організації інтелектуальної власності, в тому числі у Франції, в Німеччині, Японії і США. Наприклад, в США питаннями патентів, промислових зразків і товарних знаків займається Відомство по патентам і товарним знакам, а авторське право належить до компетенції Відомства США з авторського права при Бібліотеці Конгресу. 3. Модель окремого управління, згідно з якою патентами, товарними знаками та авторським правом займаються різні органи. Цього підходу дотримується невелике число країн, наприклад Єгипет, Греція, Пакистан і Саудівська Аравія. У Китаї питаннями патентів займається Державне відомство інтелектуальної власності.

Сьогодні є всі підстави стверджувати, що законодавство України в сфері інтелектуальної власності відповідає основним міжнародним стандартам. Важливим залишається подальше удосконалення механізмів застосування законодавчих норм з тим, щоб забезпечити в нашій країні дієвий захист прав авторів, винахідників, творців, правовласників на рівні, що відповідає рівню економічно розвинених країн світу.